Написав Maria
Вівторок, 15 червня 2010, 11:33

Куди я маю йти і що мені робити?
Як щастя досягти в коловороті днів?
Бо в нетрях цього світу так легко загубитись,
Коли нема того, хто вчасно б зупинив.

Придумані слова, сфальшивлені усмішки,
Усі кудись біжать, щоб наздогнати світ.
Порізали життя на цифри і відрізки,
Включили механізм, що стримує політ.

Постійна боротьба між розумом і серцем,
Незрозумілий страх, розкидані думки…
Та чітко розумієш, що хоч не хоч, прийдеться,
Прийняти «дружній» потиск залізної руки.

Не хочу бути там, я так не вмію жити…
Таємно від усіх почну відкритий бій.
Натягнута стріла буде крізь час летіти,
Збиваючи усе, що тьмить світанок мій.

Хай що, але колись, таки знайду дорогу,
Що поведе мене до справжніх нагород.
Сховаю від очей свої жалі й тривоги,
Буду іти вперед без гніву й перешкод.

Для когось це усе, здається може, смішно,
Як мимохідь минають постаті людей.
Таке воно життя: і праведне, і грішне,
Загадки почуттів, поривів та ідей…